

GULDALDERKUNST ER
PÅ EN ÅNDELIG MISSION!

Grundtvig tegnet af J.V. Gertner, 1844

N.F.S. Grundtvig, *Blomstre som en rosegård*, 1837

Blomstre som en rosegård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesange,
mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder.

Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke,
rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde!

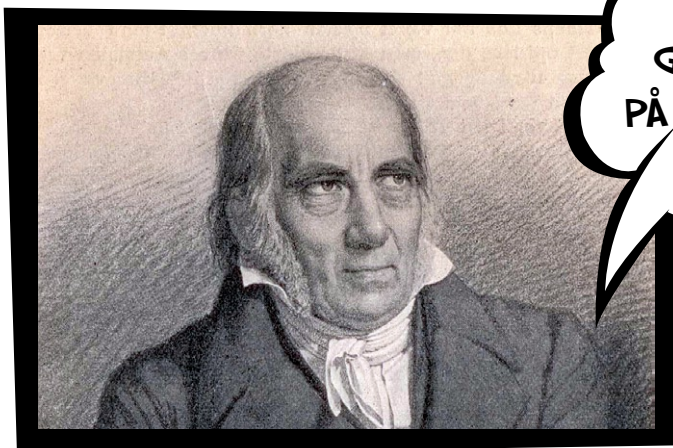
Herren kommer, Gud med os,
troen på ham bier,
byde skal han fjenden trods,
som sit folks befrier;
alt betales på ét bræt:
fjenden sker sin fulde ret,
folket dobbelt nåde.

Skæres for den sorte stær
skal da øjne mange,
døve øren, fjern og nær,
høre frydesange,
som en hind da springer halt,
stammer, som for målløs gjaldt,
løfter klart sin stemme.

Så i Herrens helligdom
grant Esajas spå'de,
tiden randt, og dagen kom
med Guds lys og nåde,
med den Guds og Davids søn,
som gør end, i lys og løn,
paradis af ørke.

Ære med vor høje drot,
med hans Ånd tillige!
Sammen de gør alting godt
i vort himmerige,
døve, selv på gravsens bred,
øren får at høre med,
stummes læber sjunge.

Højt bebude gyldenår
glade nytårssange:
Blomstre som en rosegård
skal de øde vange,
mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder!

GULDALDERKUNST ER
PÅ EN ÅNDELIG MISSION!

Grundtvig tegnet af J.V. Gertner, 1844

N. F. S. Grundtvig, *I al sin glans nu stråler solen*, 1843

I al sin glans nu stråler solen,
livslyset over nådestolen,
nu kom vor pinseliljetid,
nu har vi sommer skær og blid,
nu spår os mer end englerøst
i Jesu navn en gylden høst.

I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om paradís
og vågne til Vorherres pris.

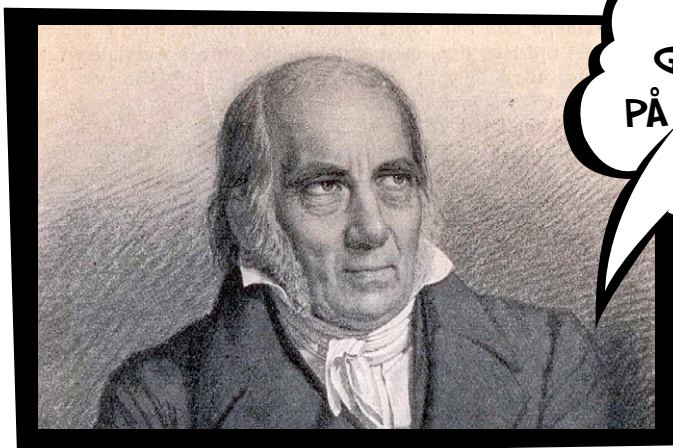
Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemlig gennem løvet,
det lufter liflig under sky
fra paradís, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.

Det volder alt den ånd, som daler,
det virker alt den ånd, som taler
ej af sig selv, men os til trøst,
af kærlighed med sandheds røst,
i ordets navn, som her blev kød,
og fo'r til himmels, hvid og rød!

Opvågner alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles alle tungemål
i takkesangens offerskål!
Istemmer over herrens bord
nu menighedens fulde kor!

I Jesu navn da tungen gløder,
hos hedninger så vel som jøder,
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål,
i Jesu navn udbryder da
det evige halleluja!

Vor Gud og fader uden lige!
Da blomstrer rosen i dit rige,
som sole vi går op og ned
i din enbårnes herlighed,
thi du for hjertet, vi gav dig,
gav os med ham dit himmerig!

GULDALDERKUNST ER
PÅ EN ÅNDELIG MISSION!

Grundtvig tegnet af J.V. Gertner, 1844

N. F. S. Grundtvig, *Den signede dag med fryd vi ser*, 1826

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme,
den lyse på himlen mer og mer
os alle til lyst og fromme!
det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

Den signede stund, den midnatstid,
Vorherre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som jordens bold
skal lysne udi og gløde.

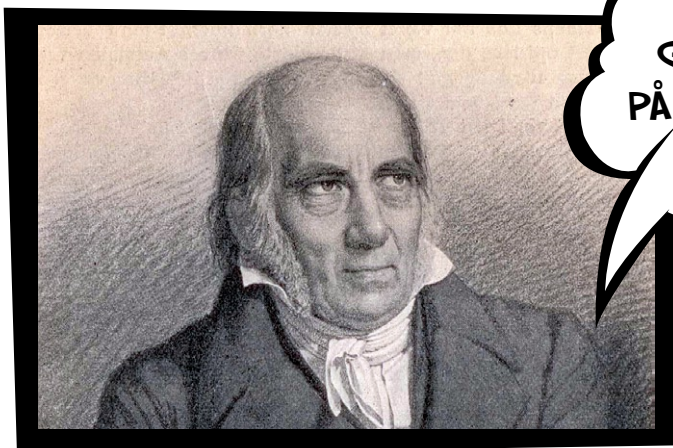
Om levende blev hvert træ i skov
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge,
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

Thi takke vi Gud, vor fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde.
Den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
hver time til herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale!

GULDALDERKUNST ER
PÅ EN ÅNDELIG MISSION!

Grundtvig tegnet af J.V. Gertner, 1844

N.F.S. Grundtvig, *Rejs op dit hoved, al kristenhed*, 1837

Rejs op dit hoved, al kristenhed!
opløft dit øje, slå ej det ned!
i Himlen du har hjemme.
Der er dit hjerte, der er din skat,
derfra han kommer med æren brat,
hvem du aldrig kan glemme.

Rejs op dit hoved, af hjertet sig
til korsets høvding: "O, tænk på mig,
nu er du i dit rige!"
Da skæl der falder fra øje dit,
du mægter som du har ønsket tit,
i Paradis at kige.

Der ser i haven du livets træ,
og himlens fugle i lun og læ
du hører liflig sjunge
om herrefærden i højen sky,
om jord og himmel de splinterne,
om kristne evig unge.

Ej mer du gruer for dommedag,
du ved, din dommer har ført din sag,
og fra sig selv den vundet.
Des mer du længes hvert morgengry,
til Herren dages på rosensky,
når nat er helt udrundet.

Og når da under hver himmel-egn
du ser din konges det visse tegn,
ja tegn i sol og måne,
da funkler frydelig øje dit,
da rejser hoved du kækt og frit,
mens stjerner dø og dåne.

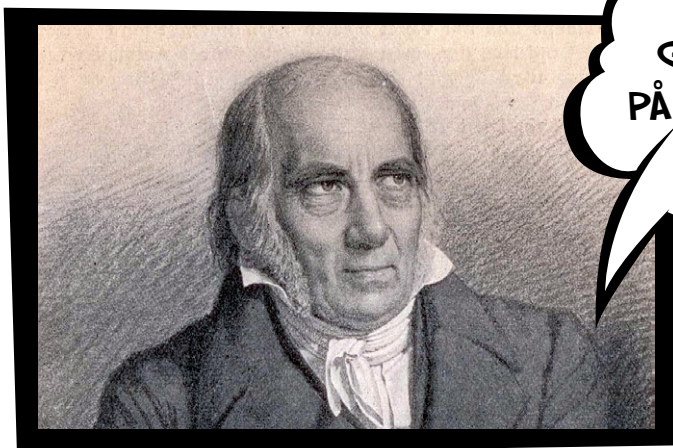
Men skønt du længes, o kristenhed,
så glem dog ikke, at godt du ved,
hvad Herren tøver efter,
og bed ham aldrig, før timen kom,
til jordens gru og al verdens dom
at røre himlens kræfter!

Du ved, du tjener en Herre mild
som ikkun nødig med himlens lid
hjem søger jordens lyder.
som "vennen" dristigt for Sodom bad,
så bed og du for den store stad,
til selv han staven bryder!

Ja, bed for Babel, til grant du ser
at bøn og sukke ej både mer
mod undergangens bølge!
Da råber Herren: Jeg kommer snart!
og bruden svarer: Med lynets fart
i sky jeg dig skal følge!

Da gjalder luren for sidste gang,
da lurer bavn i blomstervang,
da styrter dødens trone,
da lutres herlig den gamle jord
i skærsilds-luer på Herrens ord,
da stråler livets krone!

GULDALDERKUNST ER
PÅ EN ÅNDELIG MISSION!

Grundtvig tegnet af J.V. Gertner, 1844

N.F.S. Grundtvig, *Tør end nogen ihukomme*, 1825 og 1853

Tør end nogen ihukomme
hjertets søde morgendrøm,
mindes, trods al verdens domme,
Zion med en tårestrøm?
Mægter nogen end at stemme
harpn dybt til orgelklang?
Vover nogen end at nemme,
end at kvæde Zions sang?

Ja, så længe hjertet banker
kærligt i en kristens barm,
rinder mellem Himmel-tanker
over Zion tåren varm,
og så længe for Guds trone
høres seraf-harpens klang,
skal i Kristi kirke tone
over tårer Zions sang.

Samler eder tæt om bjerget,
alle Zions døtre små!
Har end fjenden sletten hærget,
Herrens bjerg han lod dog stå.
Blev end sten på sten ej levnet,
hjørnestenen lå dog fast,
er urokket og urevnet,
mod den alle våben brast.

Ja, på ham vi kaste sorgen,
som og synden for os bar;
højt om sylden¹ og om borgen
syngte vi med stemme klar,
og i Herrens vingers skygge,
i en gylden aftenstund,
under sang vi atter bygge
på den gamle klippegrund.

Ej skal Zions borg sig højne
denne gang med spir og tårn,
hyttelavt i verdens øjne
bygges skal imod tilforn,
så vi efter ham os føje,
som har sagt, han ville bo,
hvor sig stjerner for ham bøje,
og hvor bly kærminder gro.

Huset med de høje sale
tømmes kun af skaberhånd,
må fra Himmelen neddale
som til støvet Herrens Ånd;
vi af bløde bøgestammer,
under nattergalesang,
bygge kun et gæstekammer
til en himmelsk altergang.

Verdens vise, jordens bolde
vel vor hytte vil forsmå,
men den største vil dog holde
nadver i den ringe vrå.
Tidlig han sig myg har krummet
barneglad i moderskød,
han, som lå i krybberummet,
bryde vil i hytten brød.

Thi skal herligheden vorde
større i vort lave hus
end i det med borgegårde,
som nu sunket er i grus;
hans er sølvet, hans er gullet,
mer end guld hans kærlighed,
den er Himmel-glans i muldet,